

Agghegyalja Mozaik

VIII. évfolyam, XLII. szám

2018. július-augusztus

Sopronkövesdről Sopronkövesdnek

Az Országgyűlés döntése nyomán 2018. január elsejével megváltoznak a kéményseprés szabályai. A törvénymódosítás lényege, hogy az egylakásos épületek tulajdonosai az általuk használt tüzelő-, fűtőberendezés fajtájától függően évente, vagy kétevente, továbbra is ingyenesen, a nekik megfelelő időpontban maguk igényelhetik a kéményseprőipari ellenőrzést.

A változás lényege tehát az, hogy az egylakásos – jellemzően családi házban – ingatlanban élők 2018. január elsejét követően nem kapnak a kéményseprőipari szervtől a kéményellenőrzés időpontját megajánló értesítést. A kéményseprő az ingatlantulajdonos kezdeményezése nyomán érkezik majd és végzi el a sormunkában előírt feladatokat. Az ingatlanhasználó tehát szabadon egyeztetheti a területi szolgáltatóval a kéményellenőrzés időpontját és nem függ a szolgáltató munkavégzésének menetrendjétől. A lakossági szektorban továbbra is kizárólag a kéményseprőipari szerv végezhet kéményellenőrzést, tisztítást, vizsgálatot, így a sormunkában meghatározott feladatokat is, amelyek továbbra is ingyenesek maradnak.

Egylakásos épület nem kizárólag családi ház lehet, minden olyan lakóingatlan annak minősül, amely nincs társasházként, vagy lakásszövetkezetként bejegyezve. A több lakást tartalmazó, többemeletes lakóház is ide sorolandó, amennyiben nem alakult társasházzá.

A lakossági körön kívüli, azaz gazdálkodó szervezethez tartozó ingatlanok – egyéni vagy társas vállalkozások székhelyeként, telephelyeként vagy fióktelephelyként bejegyzett ingatlanok – füstelvezetőinek ellenőrzését az adott megyében, illetve ellátási területen nyilvántartásba vett kéményseprőipari egyéni vállalkozóktól vagy szolgáltató cégektől kell megrendelni. A szakemberek a vizsgálatot díjfizetés ellenében végzik el.

A katasztrófavédelem országos hatáskörű kéményseprőipari szerve az ellátási területéhez tartozó megyékben ügyfélszolgálati pontot és önálló, mobiltelefonról is jól használható honlapot működtet, ezek mellett pedig hívható a kormányzati ügyfélvonalhoz kapcsolódó 1818 (utána választható a 9 majd az 1 menüpont) ingyenes telefonvonal is.

Honlapjának elérhetősége: www.kemenysepres.katasztrofavedelem.hu.

Fücsökné Torma Lívía

Kedves Olvasók!

Tegnap érkeztünk haza közel hatvanan a felvidéki Alsóbodokról. Még élénken élnek bennem az elmúlt nap történései, olyan szeretettel fogadtak bennünket ebben az 1200 lelkes Nyitra közeli faluban, gondolom a többi utazónak is gyakran jutnak vendéglátóink eszünkbe. Eddig miről volt híres ez a kis település? Igazán semmiről, de hogy híres lesz, abban biztos vagyok. Paulisz Boldizsár és fia, Marián (aki harminc egynéhány évével a falu polgármestere) nem kisebb dologra tették fel az életüket, mint arra, hogy a felvidéki, Zobor- aljai magyarságnak egy olyan központot hoznak létre, mely segít megőrizni és erősíteni az ott élők magyarságtudatát. Nagy bátorság kellett és kell ma is ahhoz, hogy egy saját tulajdonú farmon újraállították a Nyitrai Vas-Turul szobrot, valamint a korábban lerombolt Zobor-hegyi turul emlékmű darabjaiból egy további Turul szobrot emeltek, eltemették új kápolnájukban az addig jeltelen sírban nyugvó gróf Esterházy Jánost, akit a szlovák és a cseh kormány háborús bűnösnek tart ma is számon, mert kiállt a határon kívül rekedt magyar honfitársainkért és a zsidó törvények ellen, és ezért élete végéig börtönben sínylődött. Emlékművel tisztelegnek a birtok kapuin belül a legnagyobb magyarnak Széchenyinek, valamint a Nyitra vidékéről származott Apponyi Geraldine-nek, aki Albánia királynéja is lett. Saját tőkéből létrehoztak a faluban egy magyar tannyelvű magán-szakközépiskolát, hogy a fiatalok saját anyanyelvükön folytathassák középiskolai tanulmányaikat is. Mariánnak, a polgármesternek a nagyságát mutatta az is, hogy a látogatásunk előtti napokban meghalt édesapja miatt sem mondta le utazásunkat, mert úgy érezte apja, - aki az előbb felsoroltakat megálmodta és megvalósította -, sem akarná másképp. Ugye, most már érzik mennyire fontos helyen jártunk? És most ezzel a településsel, Alsóbodokkal szeretnénk a következő testvértelepülési szerződésünket megkötni. Ez évben az ő küldöttségük is ellátogat hozzánk, és ahogy bennünket fogadtak... "fel kell kötnünk az alsóneműnket." Hol jártunk még? Egy uniós pályázat jóvoltából az ausztriai Bad Erlach-ban, ahova sok-sok kövesdi gyermekkel együtt kiutazva, az óvodák közti kapcsolatteremtést segítettük, mivel az óvodánkban németül is tanulnak, az ausztriai pedig magyar nyelv oktatás folyik. Nagy lehetőségnek érezzük ezt a kapcsolatfelvételt is. Szintén az uniós finanszírozásában juthatott el Sopronkövesd (és Magyarország) színeiben 12 fő a romániai Besztercére egy konferenciasorozatra, ahol 7 ország küldöttje között angolul folyt a kommunikáció. Sajnos kizárólag kövesdieket nem sikerült toboroznom, de minden utazónak volt valamilyen kötődése falunkhoz munkája révén, hiszen pályázatíróinkként, kulturális kapcsolattartóinkként napi kapcsolatban állunk velük. Az első félév rendezvényei közt hirdettünk meg egy várpalotai kirándulást június 4-re. Célunk az volt, hogy a békediktátum aláírásának napján jussunk el a Trianon Múzeumba. Útban hazafelé nem maradhatott ki Bakonybél és egy Ság-hegyi pince látogatás sem. Jó látni, ahogy az ilyen utakon erősödik a közösségi érzés. Hasonló érzésben és számos élményben volt része a annak a közel száz túrázónak és a túrán „fellépőknek”, akik az első Kult-túrán részt vettek. A sok soproni túrázó is csodálkozott, mennyi érték és érdekes ember van a faluban. Szakrális értékeinket kutattuk-kerestük a Kápolnák útján biciklitúrán, immár ötöd-ször. 50 fő kerekedett végig és látogatta meg kilenc falu kápolnáját és nézték meg a helyiek kultúrműsorát. Sokat kerekedtünk, de mivel minden faluban étellel, itallal vártak bennünket, nem sikerült igazán sok kalóriát elégetni.

Volt olyan nap, amikor soproni itt táborozó iskolásoknak vezettem gyalogtúrát a Kotecsbe, ahova egy másik túra is megérkezett időközben kőszegiekkel, soproniakkal, keszthelyiekkel akik Kövesd és Fülös katonai emlékhelyeit látogatták. E túrázók révén az Alkotóházunk a Hazajáráspont minősítést is megkapja és honlapjukon, kiadványaikban ajánlják szálláshelyeinket. Úgy tűnik másoknak is lehetünk érdekesek. A második Polgárőr Napot a hivatal mögötti építkezések miatt nehéz volt elhelyezni, de ennek ellenére jól sikerült. Nem is beszélve a Pünkösdirózsa Napokról, a Pünkösvedről, melyen a sok helybéli mellett, rengeteg idegen érdeklődő is volt. Ha nem voltak ott, nagyon bánhatják a fáklyák és csillagok fényétől megvilágított rózsakertet! Jövőre ezt látgy élő zenével is fokozni szeretnénk. Az Elszármazottak Napja a résztvevők visszajelzései alapján nagyon jól sikerült. Köszönték a szervezők, segítők munkáját és szeretnék a folytatást jövőre is. Sopronkövesd fontos nekik, ahogy Kövesdnek is fontosak az elszármazottai. Szépkorút is köszöntöttünk Horváth Józsefné Horváth Hilda néni személyében. Isten éltesse 90. születésnapja alkalmából! Sokan dícsérték meg az elkészült tájházunkat a Rákóczi Ferenc utcában, amit az öregek még ma is „Énekes házként” emlegetnek. Járdaínk a tervek szerint sorban újulnak meg, amennyiben épp nem zuhog az eső, bár inkább ez essen, mint a jég a szomszéd faluban! Két pályázatot is benyújtottunk. Míg egyikben a kotecsi vendégházra kerülnek napelemek, így a villamos áramot ezzel biztosíthatjuk, addig a másikban a tájház kertjében felépülő pajta költségeiből vállalnának át. Ezúton is kérek mindenkit, akinek kicsi vagy nagy, papír, fa, fém, vagy bármilyen anyagból régisége van és szívesen felajánlaná a falu gyűjteményébe, tegye meg, örömmel fogadjuk! A kapott tárgyat leltárba vesszük és felajánlóját is feltüntetjük. Előre is köszönjük! Még egy jó hír a végére! Képzelnék, kinőttük az óvodát! Ősztől már 84 gyerek zsibong a falak között és az udvaron. Lépnünk kell! Van egy engedélyezett tervünk, ami hamarosan lejár. Ezt egyszer már pályázatra benyújtottuk, de sajnos nem nyert. Így egészségház mellett az ovinak is nekifutunk saját forrásból. Szerettünk volna a szomszédos ingatlan tulajdonosától vásárolni a területhez egy keveset, de sajnos nem sikerült, így első lépésként csak részleges bővítést tudunk végrehajtani, de elkezdjük. Ígérem, folytatjuk!

Fülöp Zoltán, polgármester

Hilda néni köszöntése

Tájház a Rákóczi Ferenc utcában

KIBIWO 2018-Sopron

Idén is megrendezésre került a Soproni Evangélikus Gyülekezet német hittantábor, a Kinder-Bibel-Woche. Hétfőn nagy lendülettel vágunk neki a hétnek. Több mint harmincöt gyerek és hét segítő vett részt a táborban. Minden nap más-más program várt ránk, a legérdekesebb mégis a csütörtöki nap volt, amikor Sopronkövesdre látogattunk. Először Fülöp Zoltán polgármester úr fogadott bennünket, majd Raffai Balázs tanár úr vezetésével ismerhettük meg a különböző földépítészeti technikákat. Megtanultunk

paticsfalat építeni, vályogtéglát készíteni és a döngöléses építkezés fortélyait is elleshettük. A kemény munka után a Fehér Csárdában került sor a jól megérdemelt ebédre. Délután ellátogattunk a tanár úr vályogházához, majd felsétáltunk a Szent László kápolnához, ahol az aktuális témánkról beszélgettünk. Hosszú utunk során nem csak az ott élők életébe nyertünk bepillantást, hanem egy csodálatos táj is eléünk tárult. Rengeteg dolgot megtanulhattunk és láthattunk. Mindenki élvezte ezt a feledhetetlen napot Sopronkövesden. Köszönjük a kitzűzőket, a finom ebédet és az élményeket! Remélem, minél többeknek lehetőségük nyílik meglátogatni ezt a helyet, ahol még sok érdekes program vár mindenkit.

Fotókiállítás a 2018-as KÖN alkalmából....

Közel egy éve költöztem a faluba családommal. Első perctől kezdve nagyon szeretjük Sopronkövesdet. Rendszeresen kijárunk a rendezvényekre, ahol eleinte saját szórakozásomra kezdtem fotózni, később Polgármester Úr felkérésére. Maga a fotózás szeretete már gyerekkoromban elkezdődött, elsősorban technikai érdeklődésből. A digitális technika mellett filmre is fotózok, ezt nagyon szeretem, hisz ennek is van igazi varázsa. Az, hogy nem tudjuk rögtön viszszeadni a készített képet, hanem csak az előhíváskor derül ki milyen is lett, nagyon izgalmas. 2015-ben kezdtem komolyabban foglalkozni a fotózással. Ekkor vettem részt egy rövid kurzuson, ahol Cseh Dániel fotóművész segítségével sok technikai trükköt, technikát elsajátítottam. 2016-tól lettem tagja a Soproni Fotóklubnak, amely tavaly volt 111 éves és az ország legrégebb óta működő klubja. A klubos összejöveteleken sok ötletet képkritikát megosztunk egymással, így sokat tanulok belőlük. A család, a munka és a mindennapi teendők mellett sajnos nem sok időm jut rá, hogy annyit foglalkozzam vele, amennyit szeretnék, de azt a pici szabadidőt ami megadatik arra szánom, hogy fejlődjek, tanuljak, ötleteket merítsek. Számomra a fotózás egyszerre hobbi és kihívás is. Kezdetben azért kezdtem el ezzel foglalkozni, mert felmerült bennem a kérdés, hogy mi az a maradandó dolog, amit a gyermekeimnek adhatok. Hiszen a pénz, az anyagi javak nem minden. Viszont egy jól sikerült fénykép örök emlék marad az ember életében. Tehát először emlékfotózásnak indult a dolog, majd egyre jobban kezdtek érdekelni a művészeti irányzatok. Szerencsére a párom is teljes mértékben támogat engem ebben, sőt nagyon jó kritikussom, és mindig arra inspirál, hogy próbáljam kihozni a maximumot. Ami már egy komolyabb eredménynek tekinthető, és a falu hírnevét is öregbíti az a Szent István napi színes futáson készült képem, amely Ramóna és Zoli közreműködésével részt vett az E.ON fotópályázatán, amelyen közönségsvotat alapján nyert is, így bekerült az éves naptárunkba. Legkedveltebb műfaj számomra a fotózásban a street fotó (utcai fotó), a minimál stílus, valamint a portré fotózás. Tudásvágyam hatalmas ebben a témában. Már nem is hobbi fotósként tekintek magamra, hanem inkább elhivatott amatőrként. A KÖN fotókiállításon Sopronkövesd vonatkozásában is lesznek fotók, egyéb művészeti témákkal kiegészítve. A kiállítás kapcsán az is felmerült bennem, hogy itt Sopronkövesden is lehetne egy fotós klubot alapítani, amennyiben erre lenne igény. Ha jól értesültem vannak páran a faluban, akik komolyabban foglalkoznak ezzel, de szívesen látunk olyan amatőr fotósokat is, akik tanulni szeretnének, vagy egyszerűen csak érdekli őket ez a dolog. Jelezhetik nálam csatlakozási szándékukat ezen az email címen:

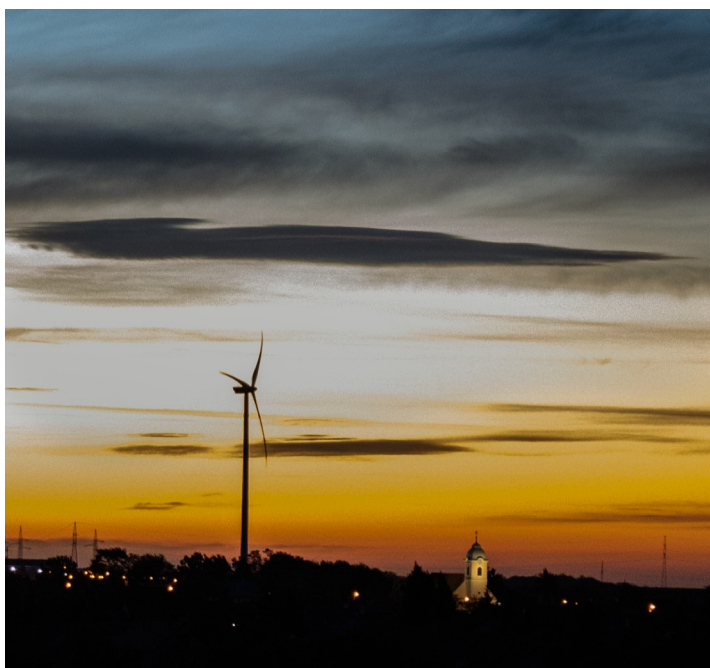
istvan.sj@gmail.com

Megtisztelő és igazán nagy öröm számomra, hogy aktív részese lehetek a falu életének.

Nagyné Kun Zsuzsanna

Simon Jójárt István

A Múltidéző nyári rovatában ismét időutazásra hívom a kedves Olvasókat. Ezúttal tekintsük át, hogyan változott Sopronkövesd utcahálózata az elmúlt századokban. Bár az utóbbi néhány évtizedben többen változott a falu, mint az azt megelőző évszázadokban együttvéve, a településszerkezet még nagyrészt ma is őrzi az egyutcás jelleget. Tudjuk, hogy egy település arculata sok mindenről árulkodik. A természetes (domborzat, patak) és ember alkotta jellegzetességek (utak, terek, épületek) mindenkor árulkodnak az ott lakó népesség életéről, szokásairól és gondolkodásáról. Már a település kialakulásánál alapvető feltétel a víz közelsége, a művelhető szántóföld, a jó legelő, és nem utolsósorban a fában gazdag erdő. Ahol ez utóbbi hiányzik, máshogy kell gondoskodni az építkezésekhez használt fa és a tüzelőanyag pótlásáról, illetve helyettesítéséről. Sopronkövesdre vonatkoztatva meghatározó a patak vonala, a szőlőhegy, a települést keresztülzselő főút, az úthálózat, az épületek vonatkozásában pedig a templom, a mai Fehér Csárda épülete, a grófi magtárak, a majorok és az egykori „kastély” – hogy csak a nevesebb épületeket említsem.

A főutcából eleinte két mellékutca nyílt, az ún. lócsi út – amely az 1820-as évekig a templom másik oldalán húzódott –, és az Und felé vezető mellékút, amelyet már az 1770-es években „Undi nevezetű utcának” hívtak. Ez volt Kövesd egyetlen mellékutcája, a lócsi út mentén ugyanis régen nem voltak házak. (Nagyjából az 1830-as évekig a templom és a „kastély” között húzódott ez az út. Az áthelyezés után egyik oldalról a plébániakert, vele szemközt pedig a „kastélyhoz” tartozó terület határolta.) Idővel nemcsak a két faluvég irányába terebélyesedett a falu, hanem újabb mellékutakat alakítottak: az 1920-as években az Újszert és a Langárt, az 1950-es években pedig a mai Dózsa György és Táncsics Mihály utcákat, illetve az Iskola és Vasút utcákat is beépítették. Az Akác utca (Felszabadulás utca) helyén az 1800-as évek első felében is már út volt, itt állt az ún. Kismajor, az 1840-es években „Birka Major” néven ismert terület. Az 1780-as években a falu vége: a vendégfogadó (csárda) melletti ház, vele szemben a Szent Antal-szobor (az 1860-as évektől vannak adataink, hogy a csárdával szemben, a mai Alkotóház széles telkén állt a községháza), Lövé felé pedig a nyugati szerven nagyjából a kismajor bejárata, a keleti szerven pedig a Rigli-köz. Két jelentősebb törés az utcaképben (a Kosuth Lajos utca 29. és 172. számú házaknál) ma is jelzi, hogy egykor itt volt a falu vége, és a régi térképek valóban meg is mutatják, hogy e házak helyén jellegzetesen faluvégi épület, kovácsműhely állt. Idővel Sopron felé is épültek újabb házak, de a csárda oldalán csak nagyjából az 1800-as évek végén, az 1900-as évek elején kezdődött el a belterület kiterjesztése. A XIX. század második felében inkább a gazdasági területek jobb kihasználása, a majorok kiépítése került előtérbe. A falu belterülete lassanként a két faluvég irányába változott. A hosszú főutca mentén osztották három részre a falut: a felső faluvégtől a templomig nevezték „fűszög”-nek (fő szeg), a templomtól a patakhídig „faluderék”-nak, ettől lefelé pedig „város”-nak. Ez a beosztás bizonyos értelemben meghatározta a falu lakosságának hovatartozását is. Mindhárom résznek megvolt a saját kocsmája, és az is előfordult, hogy az azonos nevéket különböztették meg az „alsó” és a „felső”, sőt, a „városi” melléknévvel. 1779-ben városi Pete István, 1792-ben például Alsó Lenti János, Felső Lenti János, 1793-ban Városi Csígy György és Városi Pete János, 1887-ben pedig felső Pete János nevét említik.

Az érdekesség kedvéért jegyzem meg, hogy II. József rendelete értelmében Kövesden 1785. május 28-án kezdték el a házak számozását. A mai házszámozást 1960-tól számítjuk, a páros-páratlan oldal megkülönböztetésével.

Kelemen Dávid

Augusztus 1.: az anyatejes táplálás világnapja

Augusztus elsejét 1992-ben nyilvánította az Egészségügyi Világszervezet az Anyatejes táplálás világnapjává, augusztus első hetét pedig a Szoptatás Hetévé. Magyarország 1993-ban csatlakozott a mozgalomhoz a Magyar Védőnők Egyesületének jóvoltából. Így ezek a napok Magyarországon is arról fognak szólni, hogy a csecsemő egészségében, mind fizikai, mind lelki értelemben mekkora szerepet tölt be az anyatejes táplálás.

A csecsemő számára a legkételetesebb táplálék az anyatej, amely a benne található jótékony immunanyagoknak köszönhetően nagymértékben támogatja a csecsemő fejletlen immunrendszerét. Az anyatejjel táplált csecsemők bélflórájában jelentősebb számban találhatók bifidobaktériumok, melyek gátolják a kórokozók szaporodását, és az allergiás betegségek kialakulását.

Az anyatej élő anyag, folyamatosan alakul a gyermek igényeihez összetételében, mennyiségében egyaránt: Speciális védelmet nyújt a kórokozók ellen, immunrendszer erősítő, valamint vitaminokban és nyomelemekben gazdag. Emellett a szoptatás olyan élményt ad mind az édesanyának, mind gyermekének, ami egy életre szól: anya-gyermek kapcsolat szavak nélkül. A 6 hónapos korig folytatott kizárólagos, majd a hozzátáplálás mellett is, évekig tartó szoptatás biztosíték egy egészséges felnőtt élet megalapozásához. Jól tudják ezt Sopronkövesden is az édesanyák, a legtöbben igyekeznek minél hosszabb ideig szoptatni gyermekeiket. Kérem családjaikat, támogassák, bíztassák, Őket, hogy minél tovább sikerülhessen.

A Baba-MAMA Klub keretei közt, mint minden évben, idén is megemlékezünk az Anyatejes táplálás világnapjáról: Még a bölcsőde nyári szünete előtt, 2018. július 13-án 10 órától egy babakocsi, biciklis, hordozós falun belüli sétával, majd közös játékkal, piknikkel ünnepelünk. Szeretettel várunk minden anyukát, apukát, kisgyermeket!

Virágh Imréné Kati védőnő

Örömmel jelenthetem, hogy az elmúlt időszakban is bővelkedtünk a gyerekeknek szánt programokban: nagyokat játszottunk az udvaron, sétáltunk és piknikeztünk a faluban, közösen virágot ültettünk, valamint előkerültek a fürdőpelusok és az úszómedence is. A „strandolás” és a fagyizás célja volt, hogy a kora nyári hőségben egy kicsit lehűtsük magunkat.

Az idei anyák napi fotózáson játék közben készültek el a pillanatképek (a fotókat Gál Tibor – GT amatőr fotós készítette). A végeredménnyel a szülők és mi is nagyon elégedettek vagyunk, mert azokat a könnyed és természetes mosolyokat kaptuk vissza képeken, amihez hozzászokhattunk itt a bölcsiben.

Az idei évben nemcsak az anyukák örülhettek a kicsinyük saját készítésű ajándékaiknak, hanem az apukák is kaptak apák napjára egy kis csekélységet.

A mindennapi programok mellett, próbáltunk olyan eseményekkel is kedveskedni a bölcsiseknek, amelyek a szokotaktól kissé eltérőek. Van egy tűzoltós könyvünk, amit a gyerekek mindig lelkesen lapozgatnak, és nagy élvezettel nézték a piros autót, amikor a szomszédos óvodában vendégeskedett. Ekkor gondoltuk, hogy elhívjuk a bölcsődénkre a Fertőrákosi Önkéntes Tűzoltóság egységét. Nagy öröm tört ki, amikor begurult hozzánk a nagy piros jármű. A kicsik csodálattal körbejárták az autót, valamint a bátrabak be is ülhetek a sofőr ülésébe. Ezt követően mindannyian élvezhettük a szirénázó, villogó tűzoltóautót menet közben is. A gyerekeknek hatalmas élmény volt, ezúton is köszönjük az önkéntes tűzoltóknak, hogy eljöttek hozzánk!

A tűzoltóautó mellett nagy kedvence a gyerekeknek a falu „zöld traktora”, így megkértük Farkas Karcsi bácsit, hogy a traktort közelebből is megnézhessék a bölcsisek. Itt már sok bátor jelentkező volt, egymást váltották a gyerekek a kormány mögött. Lelekesen dudáltak és kormányoztak. Volt, akit annyira megszerette a kisméretű traktort, hogy vissza sem akart menni a többiekkel. A nyáron jön hozzánk egy gitáros is, aki zenélni fog nekünk és megengedte, hogy a hangszerét is kipróbálhassák a gyerekek. Tervezzük még a nyári leállás előtt, hogy a horgászto melletti „állatfarmot” meglátogadjuk, hogy megismerhessük az ott élő állatokat.

A Nefelejcs Óvodával közösen a nyári leállásunk 2018. július 30-tól augusztus 24-éig tart. A szünet során a bölcsődénkben festés lesz, így augusztus 27-én a megszépült bölcsiben várunk mindenkit sok-sok szeretettel.

Örömmel mondhatjuk el, hogy jó ideje ismét telt házzal működünk. A beiratkozásra továbbra is személyesen van lehetőség hétköznaponként 8-12 óra között a bölcsődénkben, így felkerülnek a várólistára. Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Deákné Anett
bölcsődevezető

Művészetek minden ágát átszövi ezen érzelmi téma, talán Villon a francia költészet fenegyereke fogalmazta meg találoán és sarkalatosan róla hogy, benne van a Szajna mélysége és az akasztófa magassága. Szeretném kis szeletét bemutatni Önöknek e keserű-édes alkotói világnak. Gustav Klimt Csók című festménye a szecessziós technikával az ezüst bevitelével a hidegséget és a túlnyomó arany használatával a melegséget fejezi ki a nemek kapcsolatában. Székely Bertalan ölelés című képe lopva pajzán és életből, Szinnyi Merse Pál szerelmesekről festett képe korszerű idilli kép. Szobrász Nagy István szerelmespár szobrocskája geometrizáló egyszerűen fogalmazott formájú kompozíció, szinte tért kér a tudati térben. Roden márvány alkotása a Csók, anyagával az örökkévalóság érzését fejezi ki mi létünkkel mindig újra éled.

A költészet is sajátosan viszonyul a szerelmi másságok érzelmi viszonylatához. Vajda János a modern költészet nagy elődje komor és tragikus pátozával a sebzett szív fájdalmával írta szikár és tiszta lírájú versét, melyben a fellángolás is letargikus. Utolsó dal Ginához:

„Ha majd e szív végsőt dobog/ A percben mely létem kioltja/ Majd akkor is rád gondolkodom.”

Radnóti Miklós a sors árnyában az érzelmi materializmus csodás szinonimájával fejezi ki szerelméhez való kötődését, a Szerelmes vers az erdőn:

„Olyan ez az erdő mint szíves kedvesed/ ki kétfelé nyílik fektében előtted/ és mégis körülzár s őrzí életed.”

Az Ő esetében világosan kifejeződik, poklokat járva az igazi elveszejthető érték Levél a hitveshez című versében:

„Belülről lebbensz, így vetít az elme/ valóság voltál, álom lettél újra/ kamaszkorom kútjába vissza hullva.”

Ady Endre költészetében a nagy hím lélek megfigyelhetően alakul át a szenvedély túldimenzionálásától a szeretet igaz erejéig. Az én mennyasszonyom.

„Mit bánom én ha utcasarkok rongya/ de elkísérjen egész a síromba.”

Ebből jut a pánszexuális szellemű költő a legtisztább szintig Őrizem a szemed című versében:

„Nem tudom miért meddig/ Maradok meg még neked/ de kezdet fogom/ s őrizem a szemedet.”

E sorokat írva jutott egy számomra kedves emlék az eszembe. Mikor a Kustor házat alakítottuk át, munka után a moziba eljutva megláttam egy kedves kislányt kiért kamaszkorom rőzse lángja fellobbant, akiért szívesen utaztam Sopronkövesdre.

Érzésért koldulok

Vágyott érzéseidért koldulok
Büszke fölényed ne dobott garas legyen
S ha felém bők a muszáj is
Áldás lesz a bántás is

Rongyos gúnyám széttártam
Lásd lüktető szívemet
Mellem boltíve alatt magányos
Visszhangja miként lopakodik

Koldusként tudom milyen kapni
Érezve kényszerem mindig adni
Önámított gazdagsággal szórni-szórni
Remélt fillérért porba omolni

Alamizsnád ha szűkre szabod
Saroknál újra eléd fordulok
Nézd feléd nyújtott tenyerem
Már kettőnkért koldulok

/Bellák Ödön/

Itt a vargánya szezon!

A népi hiedelem szerint akácvirágzáskor, főleg teliholdkor nő a vargánya. Ilyenkor már lehet találni. Bár a tudósok szerint a gombának nem eső, meleg, pára, hanem sokkhatás kell, vagy hirtelen meleg, vagy hideg, vagy csapadék. A vargányák családja nagyon nagy, mivel sokan még a tinórukat is ide sorolják. Minden folyamatosan változik, így a gombák besorolása is. Három fajta vargányát tartanak ma számon a legújabb kézükönyvek, ezek Ízletes vargánya, Nyári vargánya, Bronzos vargánya. Ezek mind ehető árusítható gombák, sokféleképpen lehet elkészíteni őket. A tinóruk nagyon hasonlítanak a vargányához, mégis más család. Azok között is nagyon sok az ehető, de van közöttük nyersen mérgező: Bíbor tinoru, Rőzsáskalapú tinoru, Sátántinoru, Farkastinoru, Ligeti tinoru bár 20 perc intenzív hőhatásnak alávetve ezeket is lehet fogyasztani. A vargányára jellemző vastag húsu, nagytermetű, a kalapja nedvesen tapadós, a tönkje vastag, hálózatosan recés. A húsa fehér és nagyon fontos, hogy nem színeződik. Mindenkinek kívánom, hogy minél többet tudjon belőle gyűjteni.

Grégerné Bors Éva

Kedves Olvasók!

Mikor cikkem írásához kezdek, már túl vagyunk az utolsó tanítási napon, és a ballagáson. A tanulóinknak kitört a szünet. Ugyan még előttünk van az évszáró, de a gyerekeknél már tombol a nyár.

De ne szaladjunk annyira előre. Legutóbbi soraim óta sok minden történt:

Április első fele nagyon zsúfolt volt, egyik esemény érte a másikat. Április 9-én nyílt iskolánkban az **első rajz kiállítás**, saját tanulóink műveiből. Örömmel láttam, hogy igazi kis csodák születnek egy-egy rajz órán, szakkörön. A következő napon iskolánk 4 eseményen vett részt egyszerre. **A németül tanuló kis – és nagyobb diákjaink – egy Unió Interreg pályázatnak köszönhetően egy napot töltöttek Ausztriában**, ahol németül tanuló magyar gyerekek és magyarul tanuló osztrák gyerekek találkoztak. Közösén játszottak, voltak kulturális bemutatók, és vidám szórakozási lehetőségek. Szintén ezen a napon zajlott a **Meseismerő verseny területi döntője Csornán**, ahol az egyik csapatunk az **első helyen**, a másik csapatunk pedig **harmadik helyen jutott be a megyei döntőbe**, melyet **Bőnybe** rendeztek meg és ott az **egyik csapatunk második helyen**, a másik csapatunk a 8. helyen végzett. Nagyon szép eredmény, hiszen közel voltunk az országos versenyre való bejutáshoz. Délután az iskola szervezésében, az önkormányzat támogatásával két busz indult az **Operett Színházba**, ahol az **„Én és a kis öcsém” című darabot néztük meg**. Mindenki jól szórakozott. Április 9-én zajlott a **helyi költészet napi szavalóversenyünk** is, és azok a tanulók, akik a legszebben mondták a verset, továbbjutottak a **lövői területi versmondó versenyre**. **Rupf Anna, Földesi Bendegúz, Fülöp Ádám és Péter Richárd dobogós helyezeket hoztak el Lövőről**. Április 12-13-án volt a **beíratás iskolánkba**. Örömmel mondhatjuk, hogy az új tanévet **18 kis nebulóval kezdhethetjük**. Osztályfőnökük Horváthné Domján Zsófi néni lesz. Április következő hetében alsósaink **Kópházán a Fűrge lábak csapatversenyen** képviselték iskolánkat, és **4. helyezéssel jöttek** haza. Másnap iskolánkban, illetve a nikitschi úton zajlott a **hagyományos duatlon versenyünk**. Ügyesek voltak tanulóink, nevüket és eredményeiket az iskolai tájékoztató levélben közzé tettük.

Április 19-én szervezték meg a **megyei matematikai rejtvényfejtő versenyt**, ahová azok a tanulók juthattak be, akik az eddigi fordulóban a legjobban szerepeltek. Tőlünk két tanuló jutott be ide, **Zoltay Zétény és Földesi Bendegúz**. Mindketten a középmezőnyben végeztek. Nagy sikere volt az idén először rendezett **digitális témnapnak**. Célunk az volt, hogy a felsősök ne csak játékra használják a telefonjukat, hanem fontos, és hasznos alkalmazásokat is megtanuljanak használni. Jól szórakozott tanár és diák. Nagyon hasznos volt ez a nap. 24-én zajlott a **peresztegi Aranytoll helyesírási verseny**, melyen négy tanulóinkból ketten is II. helyezést értek el. **Kalmár Blanka** az 2. osztályos korosztályban, **Zoltay Zétény** pedig a 3-os korosztályban. Már **május 2-át írtunk, amikor a Kővirrósák kis és nagy csapata elment Győrbe a megyei népdaléneklési versenyre**. (külön írásunkat olvashatják Horváth Kriszta tollából – a szerk.) Május 7-11 között az alsóban tartottuk a **Fenntarthatósági Témahetet**, amelynek során a tanulóink az évszázokat körüljárva, azokat minden nap más – más szempontból megközelítve kaptak ismereteket és oldottak meg feladatokat a tanító nénik segítségével. 17-én indult útjára egy új kezdeményezés. Úgy gondoltuk, hogy a környék versenypalettájáról hiányzik egy olyan verseny, ahol nem a gyerekek lexikális tudására vagyunk kíváncsiak, hanem a kreativitás, az előadásmód, az ötlet a fontos. Rasztovics János tanár úrral végül úgy döntöttünk, hogy megszervezzük a **kísérleti fizika versenyt**. Hat iskola tanuló versengtek a legjobb helyezésért. Bár helyezést itt nem sikerült elérni, mégis úgy gondolom, hogy mindenki sokat tanult, miközben jól is szórakozott. Május végén a **gyereknapot egész napos programmal ünnepeltük**. Sajnos esős napra ébredtünk és az akadályversenyt az iskola területén belül kellett megszerveznünk, és a szülők által készített ebédhez (paprikás krumpli) is rögtönözni kellett. Délutánra mikorra a kerékpáros ügyességi versenyre és rajzversenyre, a tűzoltó autó használatba vételére került a sor, már ragyogóan sütött a nap. Közben 8. osztályos tanulóink a kisebbeknek arcfestéssel kedveskedtek. Igazán remekül telt a nap. Köszönjük a sok segítséget, és a sütitet a szülőknek. **A 8. osztályos vizsgák során** sok szép feleletet láttunk, hallottunk, de sajnos voltak olyan tanulók is, akik nem vették komolyan ezt a megmérettetést. Azt tapasztaljuk, hogy sokszor nem is annyira a tudással, hanem a kifejezőkészséggel van a baj. Elmondani azt, ami a fejben van, nem is olyan könnyű. Ezt most többen is megtanulhatták. Átnézni az anyagot vagy megtanulni, az nem ugyanaz. Jó kis tapasztalatgyűjtés volt mindenki számára. Nem könnyű, de hasznos megmérettetés végzőseinknek.

A vizsgák utáni napokban a ballagási daloktól zengtek a folyosók, az udvaron sokszor hallottuk a műsor próbáit. A nyolcadik osztály június 15-én búcsúzott az iskolától. Az idén 30 olyan iskolán kívüli versenyen vettek részt tanulóink, amelyeken össze kellett mérni tudásukat, képességeiket más iskola tanulóival. Összesítettük, hogy kik voltak azok, akik az év során, a legtöbb versenyen, és leginkább eredményesen szerepeltek. Befejezésül kívánok mindenkinek kellemes nyarat, jó táborozást és vigyázatokat magatokra, hogy egészségesen jöhessenek vissza szeptemberben!

Beszámoló a bőnyi meseismerő versenyről:

„Szívesen vettem részt újra a meseismerő versenyen. Sokat olvastunk és gyakoroltunk rá. Érdekes feladatokat oldottunk meg. Nagyon örültünk, hogy továbbjutottunk a megyei fordulóra is. Szerettünk volna itt is nyerni. Én egy kicsit szomorú voltam, mert csak pár pont hiányzott a győzelemhez és az országos döntőhöz. Sajnálom, hogy jövőre már nem vehetünk részt, mert a verseny csak 2-4. osztályosoknak van kiírva. Szívesen olvasnék további érdekes történeteket.”

Raffai Benedek

„Már háromszor vettem részt meseismerő versenyen. Évről-évre jobb eredményt ért el a csapatunk. Zsófi nénivel hónapokig gyakoroltuk a meséket. Mindig nagy izgalommal vártuk az eredményhirdetést. Nagyon örültünk, és egy kicsit szomorkodtunk is, mert az idén a megyei versenyen 2. helyezést értünk el, így lemaradtunk az országos döntőről”

Szabó Lilien

Kövirózsa Énekegyüttesek tanulmányi versenyen elért sikereiről

Az idei tanévben iskolánk színeiben Tiszán innen – Dunántúl országos népdal éneklési versenyen vett részt a Kövirózsa Énekegyüttes. A verseny három fordulóból állt: térségi-, megyei-, és országos döntő. Az első forduló Sopronban került megrendezésre, ahol a csoport nagy örömeire kiemelt aranyat kaptunk és bekerültünk a megyei döntőbe. Győrben a tanítóképző főiskolán, a Barsi Ernő díszteremben szervezték a megyei döntőt. Nagyon hosszú volt a nap, de megérte, mert a legmagasabb fokozatot kaptuk, ami a kiemelt arany volt. A minősítéssel lehetőséget kaptunk, hogy képviseljük a iskolánkat, falunkat és megyénket az országos döntőben, ötödik-hatodik osztályos korcsoportban. Május végén a tankerület külön buszával elutaztunk Érdre, ahol az országos döntő volt. Szereplésünk itt is jól sikerült és izgatottan vártuk az eredményhirdetést. Az országos versenyen is gyönyörűen csillogó arany minősítést kaptunk. Kövirózsa Énekegyüttes tagjai: Varhai Klaudia, Kustor Dorottya, Kovács Liliána, Kiss Beatrix, Raffai Júlia Veronika, Csigó Nóra, Szimel Anna, Varga Luca és Kerkeni Emma Saida.

A nagyok mellett a kicsit is megmutathatták magukat a Barsi Ernő Megyei Népdaléneklési Versenyen. Korcsoportjuknak két fordulója volt: térségi-, és megyei döntő, Sopronban és Győrben. A kicsik még jobban izgultak, mint a nagyok, de ennek ellenére a Soproni fordulóban arany minősítést kaptak és tovább jutottak a megyei döntőbe. A csapatban van, akinek már volt tapasztalata, de az első osztályosok számára egy új élmény volt. A gyerekek Győrben is nagyon ügyesek voltak és arany minősítéssel térhettek haza a döntőről. Jövőre már lesz, aki az országos versenyen is kipróbálhatja magát. A Kis Kövirózsa Énekegyüttes tagjai: Szabó Lilien, Szabó Réka, Gázsó Nikolett Amina, Földesi Jan-

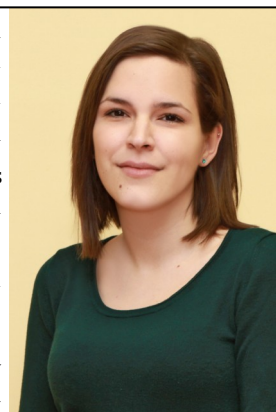

ka, Ölbei-Barkó Réka, Horváth Carolina, Kovács Zselyke, Kovács Annadóra, Tobak Réka, Lang Hanna.

Köszönjük mindenkinek a támogatást, az iskolánknak a lehetőséget, hogy ilyen eredményekben és élményekben lehetett részünk. Reméljük jövőre is ilyen sikereket érünk majd el!

Horváth Krisztina

Talhammer Anna vagyok, az iskola magyar és angol szakos tanára. A szomszéd faluban, Peresztegen élek, tanulmányaimat is itt kezdtem Edit néni szárnyai alatt. A középiskolát Sopronban, a Berzsényi Dániel Evangélikus Líceumban végeztem. Kiemelkedően jó tanáraink voltak, így már akkor megfogalmazódott bennem, hogy később a tanítással szeretnék foglalkozni. Az érettségi után az Eötvös Loránd Tudományegyetem anglistika szakos hallgatója lettem, majd a bölcsészdiploma után angol-magyar szakos tanári oklevelet szereztem. Még meg sem száradt a tinta a diplomán, máris munkához láthattam az iskola magyartanáráként, így már második éve dolgozom itt. Két testvérem van, a húgom jelenleg egyetemre jár, az öcsém pedig még az általános iskola padjait koptatja. Ennek köszönhetően sokszor izgalmas vitákba keveredünk egy-egy iskolai téma kapcsán, mivel mindegyikünk más nézőpontból látja a dolgokat. Szabadidőmet legszívesebben kirándulással, utazgatással töltöm, szeretnék minél több helyre eljutni. Ha éppen nem jut idő hosszabb útra, akkor nagy sétákat teszünk a környéken Roxival és Müzlivel, a család két kutyájával. Az állatsereglet itt még nem ér véget, ugyanis laknak nálunk görög teknősök, törpenyuszok, és papagájok is. Magyartanárként természetesen rajongok a könyvekért és a színházért is, és nagyon fontosnak tartom, hogy ezeket a gyerekekkel is megszerettessem. Többféle ötletet kipróbáltunk már a tanórákon az olvasás népszerűsítésére, a következő tanévtől színjátszó szakkör indítását is tervezem. Igyekszem minél változatosabb és érdekesebb módon megismertetni a gyerekekkel tananyagot, szívesen kísérletezem új módszerekkel, munkaformákkal. A jövő tanévben is újult erővel vágunk bele a tennivalókba, addig is mindenkinek jó pihenést kívánok!

A Kövirózsa Kulturális Egyesület énekesei

A tavaszi félév nagyon mozgalmas volt az Egyesület énekeseinek életében. A szokásos fellépések mellett több versenyen is részt vettek a csoportjaink.

Februárban a „Füjdögál a szél” nemzetközi népdal énekes versenyen Győrben. A kicsik ezüst, a nagyok pedig arany minősítéssel tértek haza.

Áprilisban Tiszán innen – Dunántúl országos népdal éneklési versenyen volt a Kövirózsa Énekegyüttes. A verseny három fordulóból állt: térségi-, megyei-, és országos döntő. Az első forduló Sopronban került megrendezésre, ahol a csoporttal kiemelt aranyat kaptunk és bekerültünk a megyei döntőbe. Győrben a tanítóképző főiskolában, a Barsi Ernő díszteremben szervezték a megyei döntőt. Nagyon hosszú volt az a nap, de megérte, mert a legmagasabb fokozatot kaptuk, ami a kiemelt arany volt, amivel lehetőséget kaptunk, hogy az országos döntőn részt vegyünk. Május végén Érdre elutaztunk, ahol az országos döntő volt. Szereplésünk itt is jól sikerült és izgatottan vártuk az eredményhirdetést. Az országos versenyen is gyönyörűen csillogó arany minősítést kaptunk. A nagyok mellett a kicsik is megmutathatták magukat a Barsi Ernő Megyei Népdaléneklési Versenyen. Korcsoportjuknak két fordulója volt: térségi-, és megyei döntő, Sopronban és Győrben. A kicsik még jobban izgultak, mint a nagyok, de ennek ellenére a soproni fordulóban arany minősítést kaptak és tovább jutottak a megyei döntőbe. A gyerekek Győrben is nagyon ügyesek voltak és arany minősítéssel térhettek haza a döntőről. A csoportos teljesítmények mellett Kovács Liliána a térségi döntőn szólóban is arany minősítést ért el.

Májusban a hetedik nyolcadik osztályosoknak rendezik minden évben az Országos Fehér Galamb Népzenei versenyt. Az országos döntőn a Kövirózsa Énekegyüttes arany, Liliána szólóban szintén arany minősítést ért el. Húrszedő hármas névre hallgató citerazenekar pedig országos kiemelt arany minősítéssel térhetett haza.

Júniusban Fertőszentmiklóson került megrendezésre a KOTA Aranyháza Országos Népzenei Minősítő, ahol a Kövirózsa Kulturális Egyesület Népdalköre és Citerazenekara is részt vett. A nap végén a népdalkör és az utánpótlás citerazenekar is boldogan tért haza, az arany minősítésekkel.

A félévben voltak vendég szerepléseink, Fertőbozon, Lövön és a Fertőszentmiklósi Citeratalálkozón mutathattunk meg magunkat.

A Kövirózsa Nagyműsor idén is megrendezésre került április végén, ahol az összes utánpótlás csoport is fellépett a Fehér Csárdában.

A gyerekek ezek mellett részt vettek még az Életfánál tartott anyák napi műsoron. A népdalkör fellépett Pünkösdirózsa Napok rendezvényén valamint a Hősök napi emlékműsoron. A tartalmas tavaszi félév után jöhet a pihenés, és persze a nyári citeratáborok Sopronkövesden és a Balatonon.

Horváth Krisztina

Citera oktató

Nagy örömünkre csoportunk meghívást kapott a június 16-án megrendezésre került répcelaki néptáncfesztiválra, amit idén már 18. alkalommal szervezett meg a kisváros, a helyi Ümmögő néptáncgyűttes közreműködésével. Hitvallásuk, hogy a XXI. század „felvilágosult” világában sem szabad elfeledkezünk kulturális örökségünkről, kölcsönbe kapott értékeinkről. Nem elég megőrizni, almáriumba zárnunk távol a világtól, hanem ápolni, használni kell és felfedezni benne a szépet, amely bennünket is gazdagabbá tesz. Az idei LAKI KALINKÓ is erről tesz tanúbizonyságot, hogy azok a gyermekek, felnőttek, akik e napon bemutatják mindazt, amit zenészként, táncosként, hagyományápolóként elhoztak, élővé teszik mindazt, ami az életből az életre született. Továbbá az ötletgazdák célja az volt, hogy legyen az évben egy nap Répcelakon, melynek központi gondolata a magyar népzene, néptánc és a népi kultúra bemutatása.

Bár nem teljes létszámmal, de annál nagyobb lelkesedéssel vágtunk neki az utazásnak szombaton a déli órákban, kisbuszos utazásunk is remek hangulatban telt. A fesztivál 14:30-kor vette kezdetét, a középpontban a magyar néptánc állt, vendég csoportok érkeztek még Sopronból, valamint Sárospatajról, és természetesen a fellépők között volt a helyi Ümmögő néptáncgyűttes is! A programsorozatot a Veszékényi férfi dalkör katonai és egyéb népdalcsokrokkal díszítette, továbbá a helyi nyugdíjasklub énekkara is bemutatkozott.

A Cifraszűr egy magyarbódi összeállítással készült, melyet a Berkenye citerazenekar élő játéka tett még színesebbé, valamint moldvai táncokat mutattunk be.

A műsor egészen 18:30-ig folyamatosan zajlott, aminek zárása egy közös tánc volt, ahol minden csoport együtt mulathatott, hiszen a közös éneklés és tánc felvirágozza lelkünket :).

Cifraszűr Néptáncscsoport

„Nyakunkon a nyár már, nyomában a játék,
mezőt, hegyet jární eltökélt a szándék.
A csavargó szélben táncoljon a labda,
és a játékot mi nem is hagyjuk abba!”

(Balogh József: Vakáció)

Valóban nem hagyjuk abba, annak ellenére sem, hogy óvodánkban megtartottuk már az Évzárót, a Ballagást. A játék folytatódik, és most kezdődik az ún. nyári élet. Rengeteget játszunk, sokat vagyunk a szabadban, kirándulásokat szervezünk.

Az Évzárón az óvodás szülők már hallhatták az elmúlt nevelési év összefoglalóját, most a kedves olvasókat is tájékoztatom, mi minden történt nálunk:

2017 szeptemberében 65 fővel kezdtük a nevelési évet, s most a tanév végén az óvodás gyermekek létszáma 78 fő. Zömmel a sopronkövesdi gyermekek birtokolják az ovit, de vannak pinnyei, nagylőzsi, lövői, nagycenki, újkéri, sőt soproni laccímmel rendelkező gyermekek is. 13 gyermek kezd meg szeptemberben általános iskolai tanulmányait, de miután már túl vagyunk a beiratkozáson, biztos mondhatom, hogy jövőre még többen leszünk....

Nagyon sok esemény van a hátunk mögött. Már szeptemberben megkezdődött az intézmény több területen történő ellenőrzése. S mivel ez a beszoktatási időszakkal párhuzamosan történt, sokkal nehezebben éltük meg. Államkincstári ellenőrzés, tanfelügyelet... egyik követte a másikat. Annak örülünk, hogy az intézmény dokumentumainak átvizsgálása során mindent rendben találtak.

A gyermekeknek szóló programokat folyamatosan szerveztük: többször is jött hozzánk előadásaival a Csemete Bábszínház, a Szegedi Mandula Színház, a Camerata Art'Issima zenei produkció, Rosta Géza zenész. 25 fő vett részt a Soproni Petőfi Színház bérletes előadásain 3 alkalommal. Ősszel úszó tanfolyamot szerveztünk, melynek költségéhez az önkormányzat jelentősen hozzájárult. Gyermekeinket a Fertőszentmiklósi Általános Iskola tanuszodájába hordtuk, hogy megbarátkozzanak a vízzel, elsajátítsák az első mozdulatokat. Néptánc, hittan, angol, kutyaterápia, ritmikus sportgimnasztika... ezek mind-mind szerepeltek a repertoárban.

Már hagyományként emlegetjük a KÖN napokon való részvételünket, az Alkotótáborba történő szeptemberi kirándulásunkat, a Márton napi lámpás felvonulásunkat, a Tojásfa körbetáncolását, a Mesés délelőtt nevű rendezvényünket az Alkotóházban, az Életfánál az édesanyák köszöntését, a Fehér Csárdában tartandó Adventi forgatagot, Juniális bált.

Az óvoda javára szervezett rendezvényekből befolyt összeg egy részét az udvari játékaink felújítására fordítottuk, s tervünk továbbra a csoportszobai galériák megvalósítása. Ezzel is szeretnénk egy kicsit bővíteni a játszóteret bent a csoportokban. Télen a beltéri ajtók cseréje történt, és most a napokban készült el egy újabb kétüléses hinta, így rövidül a hintára várakozás ideje. Az önkormányzattal óvodabővítéssel kapcsolatban folynak a tárgyalások, keressük a lehetőséget óvodai csoportszoba, tornaterem kialakítására. Reméljük, a nyár folyamán az óvoda előtti kerítés, járda is megszépül, s a szelfogó, akadálymentesítés is szerepel a tervekben.

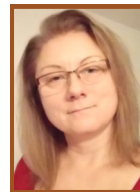
A mindennapi munkánk mellett folyamatosan figyeltük és követjük ma is a pályázati lehetőségeket. Mindjárt szeptemberben jelentkeztük a Jobb Veled a Világ Alapítvány Boldogság Intézete által kiírt pályázatra, s elnyertük a Boldog Óvoda címet, amit ebben a nevelési évben viselhetett óvodánk. Távolabbi tervünk, hogy megszerezzük az Örökös Boldog Óvoda címet. Részt vettünk az Emberi Erőforrások Minisztériuma által kiírt Kincses Kultúróvoda 2018. c. pályázaton. A beadott munkánk ugyan anyagi elismeréssel nem járt, de a minisztériumi elismerő oklevél ott díszleg az előtér falán, és büszkéek vagyunk rá. Szintén az Emberi Erőforrások Minisztériuma írta ki a Kulturális intézmények a köznevelés eredményességéért c. felhívást. Ebben a pályázatban a Soproni TIT-en keresztül vettünk részt. A tájékoztatás szerint sikeresen pályáztunk, a pályázat megvalósítását szeptemberben kezdhethetjük. Szintén egy pályázat keretén belül jutottunk el 20 óvodással az ausztriai Bad Erlach-i óvodába. A német nemzetiségi óvodapedagógus kollégánál már a tavalyi évben felvette a kapcsolatot a szervezőkkel, s így megvalósult a találkozás. A nyelvismeret hiánya nem jelentett problémát a gyermekeknek sem, rendkívül jól éreztük magunkat. Tervezzük az óvodás gyermekek visszahívását, akár testvérkapcsolat kialakítása céljából is.

A gyermeki tehetséggondozás címszó alatt több rajzpályázatra is küldtünk pályamunkákat. Két gyermekünk a Süni csoportból már biztosan a díjazottak között van: a Csemete Bábszínház pályázatán Raffai Botond rajza nyert, a Vízmű által meghirdetett rajzpályázaton pedig Csigó Rozina rajza 2. helyezést ért el. Ez úton is gratulálunk mindkettőjüknek! A többi pályázatról még nem érkezett visszajelzés, folyamatban van a pályamunkák elbírálása.

E sok-sok minden mellett vidáman teltek a hétköznapiak, pillanatok alatt elrepültek a hetek, a hónapok. Amikor a cikk íródik, éppen a Gyermekek hete zajlik az óvodában. Fagyiztunk a csárdában a Fröccsös jóvoltából, köszönjük szépen! Moziztunk közösen az oviban, miközben nassoltgattuk a moziban igazán kihagyhatatlan popcornot. A nagy óvodás kirándulás célpontja az idén a büki Napsugár Játzópark volt. A legkisebbek is bátran kipróbálták az ugrálóvárakat, csúszdákat, különböző mozgásfejlesztő játékokat, óriás trambulinokat. Rendkívül vidám hangulatban, élményekkel telve, „kissé” elpilledve értünk haza. A cikk írásakor épp a Juniális bálra készülődünk, s a nyárra további meglepetéseket tartogatunk még óvodásaink számára! De erről majd a következő cikkben számolunk be. Addig is minden kedves olvasónak szép nyarat kívánunk!

Fülöpné Hidegh Csilla
óvodavezető

Belénk kódolt felelősség

„Ha akarod, suttoghatsz,
Nekem az is elég, hogy halljam,
És én majd ott leszek,
és segítetek, ha baj van.”

- Tankcsapda -

Amikor Sopronkövesdre költöztem és elkezdtem a közösségért segítő tevékenységet végezni (KÖN nap, Agghegyalja Mozaik) **nem gondoltam, hogy ennyire gazdag ez a község.** Természetesen láttam, hogy nagyon sokan munkálkodtak a rendezvény és az újság sikeréért, mégis furcsállottam, hogy „szükség” van rám, most betelepültre. Az járt a fejemben, hogy hol vagytok kövesdiek? Azt hittem, hogy az évek alatt a már meglévő közösség elosztotta a feladatokat, mindenki adja a tudását és az idejét a településéért. Azóta jobban megismertem Kövesdet és az embereket. **Már látom, hogy nagyon sokan áldoznak a szabad idejükből, hogy jobba tegyék, segítsék, fejlesszék közösségünket bármiféle anyagi haszon nélkül. Gazdagítják a települést tudásukkal, bölcsességükkel, a két kezükkel és a tenni akarással.** Ami viszont számomra nagyon érdekes, hogy **az önkéntes segítők nagy része NEM SOPRONKÖVESDI!** Nekünk messziről jötteknek fontosabb lenne a közösség építése? Nem hinném! Hol vagytok kövesdiek? Legfőképp pedig hol vagytok fiatalok?

„Az élet egyik legszebb kárpótlása az,
hogy egyetlen ember sem tud őszintén segíteni a másikon anélkül,
hogy ne segítene ezzel saját magán is.”

- Ralph Waldo Emerson -

Az önkéntesség sokszínű tevékenység, **sokszor nem is gondoljuk, hogy éppen önkéntes tevékenységet folytatunk, hiszen teljesen természetes, hogy segítünk** a családtagjainknak, a szomszédainknak, a barátainknak, sőt sokszor idegeneknek is. Ez a segítségnyújtás nagy mértékben gazdagítja magát az önkéntest is, fejleszti a személyiségét.

Gyermekeknél a szocializációjuk, oktatásuk és nevelésük során fontos cél például, hogy később közösségük aktív tagjaivá legyenek. **A fiatalok** hasznos tapasztalatokat szereznek, melyek **segítik a későbbi elhelyezkedésüket**, teljesíthetik a kötelező **közösségi szolgálatukat** és **új barátságokat** köthetnek.

Az idősebb korosztály számára **az elmagányosodás és a betegségekbe menekülés legjobb orvossága** a közösségi tevékenység, amely sok szép új élményt nyújt.

„Mivel a segítségnyújtás jó érzéssel tölti el az embert, feltételezhető,
hogy gyakran azért segítünk másoknak,
hogy kellemes hangulatunkat megőrizzük.”

- Birkás Béla -

Én hálás vagyok azoknak az embereknek, **akik Sopronkövesdet egy csodálatos, kulturális és szellemi gazdagsággal megáldott településsé tették, akár itt élnek még velünk, akár régebben megpihentek már.**

Hogy megőrizhessük és tovább fejleszthessük értékeit szükség van minden gondolatra, tudásra, ötletre és segítő kézre. Bízom benne, hogy **településünk jövőbeni gazdagodásához egyre többen szeretnének hozzájárulni és Sopronkövesd egy nagyszerű és élhető hely marad az utódok számára is!**

Tóth Zsuzsanna

A cukkini a tökfélék családjába tartozik, tápanyagdús talajt, folyamatos vízellátást és meleg fekvést igényel. Pontos származása nem ismert, valószínűsíthető, hogy a hazánknál melegebb éghajlatú mediterrán régióban alakult ki. A 30-40 évvel ezelőtti szakkönyvekben hiába is keresnénk nem fogunk vele találkozni, Magyarországon nem volt ismeretes ez a zöldségféle. Közkedveltsége a könnyű természetességének és a széles körű felhasználhatóságának köszönhető.

Mivel nagy tápanyagigényű, az ágyás kialakításánál dolgozzunk jelentős mennyiségű szerves trágyát a talajba.

A palántanevelést április közepén kezdhetjük el, a cserepekbe 1-2 szem magot ültessünk 3 cm mélyre. A kész palántákat ültessük 80-100 cm tőtávolságra egymástól.

Szabadföldbe április végétől július közepéig vethetjük, vagyis másodvetésnek is jó. Növényenként 1-2 m² területre van szüksége hatalmas levelei miatt. A tövek környékét tartsuk gyommentesen, a szabadon áramló levegő megakadályozza legveszélyesebb betegségeinek, a lisztharmatnak a kialakulását.

Mivel a cukkíninek az éretlen terméseit szedjük, így a szüretelés nyár elején elkezdődhet és egészen az első, kora őszi fagyokig tarthat. Amikor a termések elérik az arasznyi hosszúságot már szedésre alkalmasak. Ha a zsenge terméseket folyamatosan szedjük, azzal akárcsak rokonát, az uborkát, újabb-újabb virágképzésre serkentjük, amivel jelentősen megnövelhetjük a termés mennyiséget. Rántani ez a méret a legmegfelelőbb. Ha a terméseket hagyjuk nagyobbra növekedni, ugyanúgy használható fel, mint a spárgatök.

A szedéshez mindig használjunk kést a kézzel való leszakítás helyett, hogy a növény és a még apró termések ne sérüljenek meg.

A csúcsuk felé keskenyedő, deformálódott termések, vízhiányra utalnak. Ha a virágok nem termékenyültek meg, összeaszott, apró fekete terméseket nevel a bokr. Ennek oka legtöbbször a nagy forróság. Távolítsuk el ezeket, ezzel serkentve növényeinket újabb virágzásra.

A kártevők közül a csigák a legveszélyesebbek a növényre nézve. Pár leveles korában a teljes növényt lerághatják, a későbbiekben pedig a terméseket támadják meg. Ajánlott szalmával, vagy más hasonló anyaggal takarni a talajt a növény körül, így megvédhetjük a virágokat és a termést a felcsapódó sártól, illetve csökkenthetjük a csigák kártételét is. Levéltetvek és a takácsatkák is megjelenhetnek a növényen, bár ezek csak ritka esetben szoktak annyira elszaporodni, hogy problémát okozzanak. A betegségek közül a lisztharmat támadja meg leggyakrabban, ellene való védekezésésként, általában elég, ha azonnal leszedjük a megtámadott leveleket és elégetjük őket. A vegyszeres védekezés az első virágok megjelenéséig lehetséges, utána a folyamatos termésérés miatt nem megoldható. Veszélyes még az uborka mozaik vírus, a fertőzött magból csökkent, összezsugorodott levelek fejlődnek. Ezeket azonnal gyökereztől irtuk ki.

A cukkini a zöldségek között egy igazi ínycsengő, amely kis odafigyeléssel és egy kevés gondozással minden zöldségeskertben jól terem.

Gari bácsi kedvence alias **fokhagymás cukkini fasírt**, amitől még a megrögzötten zöldségkerülők is elcsábulnak...

Hozzávalók:

50 dkg cukkini
 1 db tojás
 4 evőkanál finomliszt
 1 csokor petrezselyem
 2 gerezd fokhagyma
só, bors ízlés szerint
zsemlemorzsa (amennyit felvesz)
 2 dl napraforgó olaj
 5 dkg reszelt sajt

A cukkinit nagylyukú reszelőn legyaluljuk, majd sózzuk, és **állni hagyjuk**. A petrezselyemzöldet finomra metéljük. A fokhagymát apróra vágjuk, vagy fokhagymatorőn átnyomjuk. A cukkinit a levéből jól kinyomkodva keverőtálba tesszük, és hozzáadjuk a tojást, a lisztet, a petrezselyemzöldet, a reszelt sajtot és a fokhagymát. Kevés őrölt borssal ízesítjük, az egészet egynemű masszává keverjük, majd apránként annyi zsemlemorzsat adunk hozzá, hogy jól formázható legyen.

Tetszés szerint kis gombócokat, vagy evőkanál segítségével lapos fasírtokat formázunk belőle, és forró olajban néhány perc alatt mindkét oldalát aranybarnára sütjük. Papírtörlőre szedjük, hogy felszívjuk a felesleges olajat.

Jó étvágyat!

Kazinczy Péter

Pünkösöd szombatján 1567-ben a gyergyóalfalusi István plébános vezetésével a székelyek legyőzték János Zsigmond seregét, így a protestáns helyett maradhattak katolikusok. Ezért halából minden évben szombaton tartják a csíksomlyói búcsút, a fő helyen a gyergyóalfalusi kereszttal.

A tavalyi évben a hidegségi zárandoktársunk Grubits Jancsi egy általa készített keresztet vitt el az erdélyi Hidegségre, ahonnan a helyi csángókkal együtt menetelt a csíksomlyói búcsúba. Az ő invitálására és szervezésében indult idén buszos zárandoklat a csíksomlyói búcsúba, zárandokcsapatunkkal kiegészülve. Május 17-én csütörtök reggel indult a Mikó Robi vezette busz Hidegségről, hogy még aznap este Kolozsvárra érkezve rövid városnézés után elfoglalhassuk szállásunkat a közeli faluban. A helyi ízeket felvonultató bőséges vacsora és reggeli után tovább indultunk úticélunk az erdélyi Hidegség felé, ahová a kora délutáni órákban szerencsésen megérkeztünk. Cseperegő esőben a helyi templom előtt fogadott bennünket Prezsmér Fülöp helyi idegenvezetőnk, itt került átadásra az ajándékként hozott keretbe foglalt Mária-szobor. A közös ismerkedés után összeállt a menet, elől csángó népviseletbe öltözött férfiak zászlóval, csengővel, utánuk a mi csapatunk a zászlónkkal, majd a helyiek, többen népviseletben, két lovas fiú és két lovas szekér megtelve emberekkel zárta a sort. Harangzúgásra csengőhanggal, énekkel kísérve elindult a menet, kisütött a nap is mire megérkeztünk Gyimesközéplakra, a szálláshelyünkre. Itt kb. 40 fős társaságunk 5-6 fős csapatokban családoknál lett elhelyezve. Másnap reggel 8 óra körül csatlakoztunk a már hajnalban elindult kereszttaljakhoz, kb. 20 km-el Csíksomlyó előtt. Dél-előtte több kereszttal is csatlakozott a menethez, így érkeztünk meg énekelve, imádkozva a hegy lábához, ahol rövid, de igen meredek szakaszt leküzdve - némi nehézségekkel - fél 1-kor elfoglalhattuk helyünket. Hatalmas tömeg volt ekkor már itt fenn a nyeregben, mindenütt templomi és nemzeti zászlók, helységnévtáblák emelkedtek a magasba. A forró hangulathoz a tűző napsütés is hozzájárult. Az idei volt a 451. zárandoklati búcsú, a fiatalok, az ifjúság búcsúja. Az ünnepi szentmise szónoka Marian Adam Waligóra pálos rendfőnök Czestochowából, aki magyarul szólt a zárandokokhoz. Mire az áldozásra került a sor, az eső is megérkezett, az esernyő jó szolgálatot tett. A szentmise a pápai, a magyar és a székely Himnusszal zárult, legvégül a kevésbé ismert régi székely Himnusz is elhangzott. A nap ismét kisütött, falatoztunk a közös kolbászból, szalonnából, majd lementünk a hely másik lábánál található csángó templomba, ami a mise kezdetére zsúfolásig megtelt. Az első padsorokban foglaltak helyet a moldvai csángók, akiket eltérő népviseletükről tudtunk megkülönböztetni a gyimesi csángóktól. Fent az orgona mellett az erdélyi Hidegség karénekesi tették ünnepélyessé a Duna TV által egyenesben közvetített szentmisét. Felejthetetlen élmény volt, amikor a himnuszok után a helyi és a vendégzárandokok együtt énekeltek a szép Mária énekeket, és találkoztunk ismerősökkel is. Késő este lett mikor busszal visszaértünk a szállásunkra. Vasárnap a Gyimesközéplaki vasútállomásra mentünk. A helyiekkel együtt mi is fogadtuk a hazafelé tartó Csíksomlyó Expresszt. Hegedűszó, ének és integető tömeg fogadta a begördülő vonatot, az ablakokban zászlókat lengető, integető zárandókat. A polgármesteri köszöntő után a helyiek kenyérrel kínálták az érkezőket, akik közül pinnyei, soproni ismerősökkel is találkoztunk. Félóra itt tartózkodás után ismét zene és énekszó búcsúztatta a vendégeket. Zászlólengetéssel és integetéssel köszöntünk el egymástól. Alighogy elment a vonat, integethettünk a hazafelé tartó motoros konvojnak, akik dudaszóval, integetéssel köszöntek nekünk. Ennyi ünneplés után a jó időnek hála előállt négy lovas szekér és kikocsikáztunk a közeli hegyoldalba a szalonnasütő helyre. A hangulatos piknikezés után este a helyi kultúrházban megnézhattuk a helyi csángók karénekeseit, táncosait, akik fergeteges műsorral rukkoltak ki. A fináléban már együtt énekelünk, ezzel is bizonyítva összetartozásunkat. Hétfőn a reggeli után már csak a búcsúzkodás maradt és indult a buszunk hazafelé. Velünk jött haza Szabó Tibor doktor úr sógora a

Nagylózson élő Izsák László, aki április 4-én gyalog indult el Mariazellből egy osztálytársával, és 45 nap alatt tették meg az 1400 km-es utat. Útjukról a Duna TV is beszámolt. Hazafelé egyöntetű vélemény volt, hogy jövőre is eljövünk, itt igazán megtapasztalhattuk a magyar össznépi összefogást. Jóval éjfél után kerültünk ágyba, de némelyikünknek már a másnapi máriazelli indulás járt a fejében...

Mihóczy László

X. JuJunior RG Gála a Büki Sportcsarnokban

A Sopronkövesdi Nefelejcs Óvodából is izgatottan készültek a kis résztvevők a május 26-i megmérettetésre, ahol kezdők és haladók indultak 3-tól 16 éves korig. Szeli Judit ritmikus-gimnasztika edző (akit a gyerekek Juju néninek ismernek), rendszeres edzést tartott az érdeklődő kislányoknak heti egy alkalommal az óvodában.

A tanfolyam célja, ennek a gyönyörű sportágnak a megismertetése és megszerettetése a kicsikkel és nagyokkal egyaránt. Ritmusérzék fejlesztése modern és klasszikus zenére, a harmonikus mozgás és a helyes testtartás kialakítása játékos formában.

Érkeztek résztvevők a gálára, Bükrről, Ölböről, Répcelakról, Kőszegről, Lövőről, Zsiráról, Petőházáról, sőt még a szomszédos ausztriai településekről is. A

sopronkövesdi résztvevők szabadgyakorlatot mutattak be, a nagyobbak eszközökkel (karikák, labdák, szalagok) tették színebbé a gálát.

Felső sor: Dávid Flóra, Horváth Réka, Gréger Szofi, Bognár Alexandra

Alsó sor: Kalocsa Eszter, Imre Flóra, Reisz Gabriella, Németh Mirtill, Vinkovics Biborka

Köszönettel tartozunk Szeli Judit edzőnek a sportág utánpótlásnevelése érdekében végzett munkájáért.

A lányok bronz minősítéséhez gratulálunk!

Némethné Farkas Hajnalka

Diákolimpia Tenisz

2018. májusában került megrendezésre a Megyei és az Országos Diákolimpia Döntő tenisz versenye. A Sopronkövesdi Általános Iskolát Földesi Janka és Rupf Anna képviselte I. korcsoportos lány csapatával. Büszkén mondhatjuk el, hogy egyedüli faluként vettünk részt mindkét versenyen.

Első tenisz versenyük volt a lányoknak, akik nagy izgalommal várták a megmérettetést. Első meccsen nagyon szoros csatában csupán 5 ponttal kaptak ki, majd a vigaszágon lazább nagyon sportszerű játékkal, közel 30 fokos melegben a 3. helyen végeztek. A jó hangulat, a siker és a tapasztalatok meghozták a kedvet a továbbiakban a versenyzésre. Így a tervek szerint még idén saját tenisz sportegyesület megalapításával, a gyerekek leigazolásával fejlődünk tovább. A Diákolimpián jövőre is ugyanebben a korcsoportban bizonyíthatják tudásukat a lányok.

*Május 8. Győr
Megyei Diákolimpia Döntő
I. korcsoport lány csapata
Földesi Janka, Rupf Anna*

Csak így tovább csajok, büszke vagyok rátok!

Rami :)

*Május 31. Balatonboglár
Országos Diákolimpia Döntő
I. korcsoport lány csapata
Földesi Janka, Rupf Anna*

LALA Oldala

A 3x3-as mezőket másolja át a nagy hálózatba. Ha jól dolgozott, a négy szélső sorban olvashatja a megfejtést. A szavak lehetnek értelmetlenek. Ékezet csere előfordul. Segítségül 2 mezőt megadtam. Jó megfejtést és jó szórakozást!

						Ö	Z				
						Z	E	L			
						E	T	Ö			
			N	T	E						
			B	A	M						
				P	P						

K		L
E	T	I
N	Ö	T

T	I	G
	T	E
6	!	K

N	T	
Ö		S
	E	T

Á	M	
	O	
É	S	1

S	O	P
Z	S	E
E	Z	T

R	T	
T	É	P
I	Z	E

E	S	D
S	Z	I
E	T	Ü

R	E	P
E	S	S
Z	Z	É

K	Ö	V
	V	E
K	E	L

M		Ö
B	I	M
E	N	I

R	O	N
N	G	E
	Ú	J

T		K
	E	T
P		E

T	O	N
I		N
	V	E

Kedves Elszármazottak !

A polgármester úr arra kért, hogy írjak a találkozó kapcsán néhány sort tapasztalatainkról, visszajelzéseitekről. Úgy érzem, hogy a jelenlévők igazán jól érezték magukat, a program is jól sikerült, a helyi kulturális csoportok bemutatkozása még családiasabbá tette a hangulatot. Az ebéd finom volt, a sütit egyediek és különlegesek, az Agghegyen a zsíros kenyér gyerekkorotokat idézte és a bor pedig igazi kövesdi! Sajnos már a találkozó képeinek megjelenése után volt néhány visszajelzés, hogy néhányan megint kimaradtak, olyanok is akikre konkrétan emlékszem, hogy benne voltak az eredeti névsorban, sajnos hiba történt, nem azért, mert bárkit is kevésbé tartanánk fontosnak. Aki kimaradt kiabáljon, ha tényleg jönni szeretne! Az én tudatlanságomból maradt ki a Lövön élő Horváth Rezső bácsi, aki a legöregebb elszármazott lenne, tőle külön elnézést kérek!

Remélem nem okoz csalódást, hogy nem méltatom a találkozót bővebben, de szeretném, ha az én szófecsérlésem helyett, helyet kapna Jancsi bátyám üdvözlő levele, amivel esetleg elindíthatnánk egy új rovatot, melyben lehetőséget kaphatnának a közösséget érdeklő személyes bemutatkozások.

Nagyon nagy szeretettel,

Németh Teri Csöpi

Üdvözlő a Sopronkövesdről elszármazottak találkozója résztvevőinek

Sajnos ebben az évben nem tudtam haza menni a találkozóra, de május 20-án egész nap gondolatban otthon jártam és felidéztem az előző évi összejövetel emlékeit. Nagyon hálás vagyok azért, hogy lehetőséget teremtettek arra, hogy találkozhassak azokkal az ismerősökkel, régi barátokkal, akikkel az eltelt évek során nem, vagy csak futólag volt módom arra, hogy beszéljünk egymással.

Bemutatkoznék azoknak, akik a fényképek alapján nem ismernének meg, Németh János vagyok és Sopronkövesd, Langár u. 349. alatt éltem 1953-ig. Kövesden jártam ki az általános iskolát, és már gyermekként dolgoztam a Serneválnál, az erdőn, a matyókokkal a Gazda bácsi keze alatt a földeken, a család és a rokonság kapálási és aratási munkáiból is bőven kivettem a részem. Szerettem volna tanulni, de édesanyám egyedül nevelt öt gyermeket és a Kálmán bátyám már egyetemre készült, legalább szakmát akartam szerezni. A faluból már néhányan Pesten találtak lehetőséget arra, hogy az itthoni kilátástalanságból elkerüljenek és az ő segítségükkel én is felvételt nyertem sörfőző mesteri szakképzésre, ahol 1956-ban sikeresen levezgáztam és Nagykanizsán nagyon jó állást kaptam. Az 1956-os forradalmi

események miatt a gyár leállt, én hazajöttem. A forradalom leverésekor olyan hírek keringtek, hogy a sorköteleseket Szovjetunióba sorozzák be katonának és mi Kardos Pityu barátommal megbeszéltük, hogy inkább diszidálunk, de az oroszokhoz nem megyünk.

Négyen indultunk volna, Pityu a későbbi felesége Vera, én és a jelenlegi feleségem Erzsi. Hajnalban vártuk, Pityuékat, de csak Verát találtuk otthon, Pityu meggondolta magát és elment dolgozni. Végül csak ketten mentünk el a barátnőmmel, akivel Ausztriában a menekülttáborban összeházasodtunk, majd Ernő öcsém is csatlakozott hozzánk és hárman hajóval Kanadába mentünk. Ott az első években elég méltatlan talán az itthoni viszonyoknál is rosszabb körülmények között éltünk, de minden munkát elvállaltunk és sikerült pár év múlva a Sörgyárban elhelyezkedni segédmunkásként. Hála magyarországi mestereimnek, a főnökeim rájöttek, hogy értek a szakmához és a ranglétra minden fokát, a sörgyártás minden fázisát végigdolgozva elértem azt, hogy több gyárban is a vezetői testület megbecsült tagja lehettem.

Nyugdíjba vonulásom után Európában- Németországban, Spanyolországban, Franciaországban- és Oroszországban szakértőként, tanácsadóként vállaltam munkát, nem titkolva azt a célt, hogy minden alkalommal Magyarországra is elmenjek. Örömemre Csöpi húgom a szülői ház helyén építkezett és hazaköltözött, Magyarországra jöve Kövesden tényleg otthon lehetek. Az elszármazottaknak szervezett találkozó számomra nemcsak azt fejezte ki, hogy én odatartozónak érzem magam, de azt is, hogy a falu közössége számon tart és viszávár.

Nagyon köszönöm a meghívást a szervezést és vendéglátást, remélem a jövőben még módomban áll hazamenni. Idén csak nagyon szívélyes üdvözlőmet tudom küldeni minden elszármazott és helyben lakó Kövesdinek. Szívből kívánom, hogy az idei találkozó a tavalyihoz hasonló színvonalú és még bensőségebb legyen!

Remélem jövőre ismét találkozunk !

Németh János
Canada Vancouver

A köszönetnyilvánítás mellé...

A sopronkövesdi önkormányzat pünkösd vasárnapján immár másodszor fogadta meleg vendégszeretettel, kulturális programokkal és díszebéddel a „korosodó” egykori kövesdieket, a falu elszármazottjait. A találkozó remek alkalmat nyújtott sokaknak az újrakismerkedésre, a régi emlékek felidézésére, a szeretett szülőhely biztató fejlődésének megtapasztalására. Hálás köszönet a szervezőknek és a kivitelezőknek, de mindenekelőtt „a” Csöpinek és Fülöp Zoltán polgármester úrnak, akik időt, pénzt, fáradságot nem kímélve dolgoztak azért, hogy ötletük emlékezetes esemény maradjon mindannyiunk számára. Ígérhetjük, hogy mindennapjainkba visszazökkenve ezerfelé visszük az országban Sopronkövesd és a találkozó jó hírét.

Az ünnepnap kulturális műsorai, a hagyományörző egyesület, a tánccsoport, a citerások tevékenysége és az Agghegyalja Mozaik írásai arról tanúskodnak, hogy Sopronkövesd lakossága szereti és őrzi múltját, hagyományait, emlékeit. És erre szoktatják a fiatalokat is. Ezért – tanult szakmámnál maradván – én úgy kívánok köszönetet mondani szülőfalumnak vendégszeretetéért, hogy a nyelvi kultúra részeként felidézek néhány tipikus sopronkövesdi tájszót mint sajátos emléket a magyar lakosságú és római katolikus vallású község múltjából.

Sopronkövesd tájszavait 1965 óta több-kevesebb rendszerességgel 1992-ig gyűjtöttem. A legkorábbi adataimat tehát több mint ötven éve vetettem papírra. Első adatközlőim az *Iren* néne, Musatits Gézáné, a keresztmamám, Horváth (*Rigli*) Sándorné (Ilus néni), a *Róka Anti* bácsi és a nagymamám, Horváth (*Linter*) Ferencné Pálka Anna voltak. A nagymamám szavai ma is a fülemben csengenek: „Ménny föl, fijam, a *híba*, hoz lē nekēm ēk kis *divót!* A *zsompor* ot van a *grádics* alatt.” / „A *bűrűn* nagyon vigyázz, bele nē *gebeggy* a patagba!” / „Aggyátok *oda* a *zasztóru* a *zókulámo!* A *pakli* mellet hattam.” A leghűségesebb adatközlőm persze mindvégig az édesanyám, Bokor Józsefné Horváth Anna maradt. Az ő halála óta állandó anyanyelvi informátorom a Musatits Erzs, hivatalosan Bognár Lászlóné, akihez néha még ma is fordulok egy-egy kérdéssel megerősítést várva.

És akkor most hadd következzenek ízelítőül néhány falunkbeli tájszó szótárszerűen! Egyikhez-másikhoz vagy példamondatot, vagy megszorítást, kiegészítést, vagy ismertebb előfordulást fűztem a szükséges jelentésmegadás mellett.

asztom 'azt tudom, úgy tudom'
bugyborík 'buborék'
csatak 'latyak, harmat' (*csatakos* 'latyakos, harmatos, vizes')
dómán 'díszesebb férfikabát'
dufál 'kisborjú mohón szopva anyját döfködi'
észtergya 'eresz' *Csöpög* a *zésztérgya*.
fösztröget 'száradó terményt, takarmányt forgat'
gánica – *gánco* 'pirított lisztből készült étel'
gömböc 1. 'disznósajt, fejhússal, bőrkével töltött disznógyomor',
 2. 'dundi, kövér (személy)'
gyihos 'tüzes, heves' (pl. egy ló)
gyukli 'mellény'
herbekül 'huzamosan tartózkodik valahol'
hértelen 'hirtelen'
kacsmarog 'udvarlási szándékkal lányok körül járkal'
káricsál '(tyúk) káral'
laméntál 'sokat beszél'

mántli 'diszítetlen parasztkabát'
mokákul 'földkik'
óg 'üveg' (*pintésóg*)
pětërka 'kicsi, pici'
pityër 'pacsirta' *A zén földemet csak a pityrök trágyázzák.*
rénye 'tojásrántotta' Állítólag valamikor zsír helyett vajjal készült.
repics 'repce'
rigya 'rügy' *Rigyáznak a fák.*
silinga 'vesszőből font kétfülű kosár' Ez a szó – őszinte meglepetésemre – a közeli Bük község jeles tájszótárában nincs benne. Ennél fogva is nagyobb érték.
szelénce 'orgonavirág'
tór 'lőszőr csatra, hurokra vetve' Ezzel a jelentéssel függ össze a *tórbe csal*, *tórbe ejt* kifejezés.
zsétër 'fejedény'

A köszönetnyilvánítás mellé én most ezt a kis tájszócsoportot ajánlom a mai kövesdiek figyelmébe. Darabjai, példányai a régi életet, elődeink gondolkodását, hagyományait, szokásait, egész lelkiségét idézik meg. Nép, nyelv és kultúra szoros kapcsolatát írják körül. A nyelvjárás, a tájszók közelebbi-távolabbi múltunk és sopronkövesdi mivoltunk szerves részei, akár csak a dalaink, a táncaink vagy az ételeink.

A nyelv az emberiséggel, az anyanyelv a nemzettel, az anyanyelvjárás a legszűkebb közösségekkel, a családdal, a szülőfalu népével köt össze bennünket. Gondolom, sokan élnek még szülőfalunkban olyanok, akik a felsorolt tájszók kisebb-nagyobb hányadát ismerik, sőt használják is. Én magam minden lehetséges alkalmat megragadok arra, hogy szűkebb körben, különösen otthon minden lehetséges esetben ma is használjam Sopronkövesd nyelvjárási elemeit. Ez szerintem hovatartozásom kétségtelen bizonyossága. Engem a szülőföldemre, elődeimre, őseimre, rokonaimra, ismerőseimre emlékeztet anyanyelvjárásom. És ez is egy fajta hitvallás: a legtágabb értelemben vett köszöneté...

Dr. Bokor József
 nyugalmazott egyetemi tanár

Street Art avagy urbánus művészet

E művészeti ágnak az elterjedt magyar neve „utca művészet”. Ennek magvalósítása, bármely művészeti ág, képző-, zene-, színház... stb. közterületen való megjelenítése bemutatása ingyenesen.

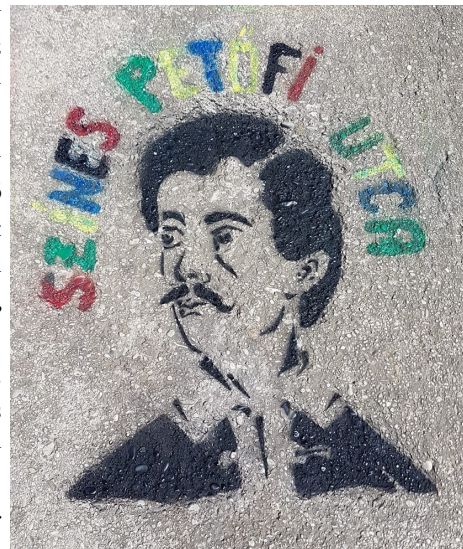
Innen jött nekem az ötlet. Körülvesznek bennünket olyan felületek, amik jelentéktelenek, szürkék, de évtizedek óta a környezetünkben vannak és annyira természetes, megszokott, hogy már észre sem vesszük. Ráfeledkeztem az oszlopokra. Felületek, tárgyak amiről tudomást veszünk, de fel sem tűnnek. Őszintén, ha bárkit megkérdeztem (és megkérdeznék) senki nem tudja hány oszlop van az utcájában. Persze ez nem is fontos igazán. Így felfedezve ezt a felületet arra gondoltam, hogy színesítgessenek egy kicsit.

Elkezdtem utánajárni, hogyan lehetne ezt az elképzelést valóra váltani. Nem volt egyszerű folyamat be kell vallanom. 2017 október-november volt a dátum amikor az első lépéseket megtettem ez ügyben. Az oszlop tulajdonost kellett megkeresni. Persze miért lenne egyszerű a dolog, kiderült az oszlopoknak 2 tulajdonosa is van, attól függően hogy melyik oldalon van és milyen vezeték fut rajta. Így megtudtam, hogy az E-ON, valamint egy telekommunikációs cég az illetékesek ez ügyben.

Elkezdtem a levelezést, 5 hónap elteltével sikerült eljutni a megfelelő személyekhez, akik megadták az engedélyt az ötletem kivitelezéséhez. Természetesen egy próbafestés után. Már a végére értem az ügyintézésnek amikor a másik akadály gördült elém. Kiderült, ha a főúton szeretném ezt megvalósítani, szükség van a „közút” engedélyére is. Belefáradva a hónapokig tartó levélváltásba, a határán jártam, hogy feladom... de ekkor derült ki, a mellékutcák az önkormányzat hatáskörébe tartoznak. Megkaptam az önkormányzattól is az engedélyt, így elkezdhettem szervezni a „Színes Petőfi utca” - Street Art- akciót. Szorított az idő, közelgett az idő, a Pünkösöd, ekkorra időzítettem.

A választás a Petőfi utcára esett, azért mert ott volt a próba, bemutató festés... és mert ott lakom... innen az elnevezés. Nem gondoltam volna hogy a „színesítés” nemtetszést is kiválthat. Ezért akinek az ingatlana elé esett az oszlop, beleegyezését kértük a lakóktól. Örömmre szolgált, hogy külön kértek, a tervezettnél több oszlopot fessünk.

Felhívásomra több alkotó csatlakozott hozzám, és ezúton is szeretném nekik megköszönni. Pócza Irma művésznő Sopronból, Fülöpné Farkas Gyöngyi, Vörös Renáta, Szabó Bettina, Kottrikné Csaba Gabriella, Kottrik Ildikó és jómagam igyekeztünk színesebbé tenni utcánkat.

Köszönöm szépen a résztvevőknek és mindenkinek aki partner volt a „Street Art” akcióban, és köszönet a szolgáltatóknak akik megadták a lehetőséget hogy oszlopaikra fessünk.

Egy színesebb környezetért a művészettel.

Szép nyarat kívánok mindenkinek!

Kottrik Zoltán

Fafaragó tábor Tóthfalu 2018

Tóthfaluban évek óta különféle alkotótáborokat tartanak, egy évvel ezelőtt a fafaragók is bekapcsolódtak. Az idén négy határon túli alkotó dolgozott három napon át a településen. A pázmándi Varga Norbert Hunyadi Jánost faragta ki, a Komárom mellől érkező Gerendás Norbert Mátyás királyt, a kassai Hornyák Róbert a Magyarság fáját, a sopronkövesdi Kottrik Zoltán pedig Kapisztrán Szent János szobrát készítette el. Az alkotások a tóthfalusi templomkertben kapnak helyet. A tábor ötlete a sopronkövesdi **Kottrik Zoltántól** származik.

— Otthon hat éve rendezek fafaragó tábor, testvértelepülésünk vezetői ezt meglátták, és megkértek, szervezzem meg náluk is. A falu közössége néhány történelmi személyiséget javasolt, mi pedig a meglevő faanyagból örömmel elkészítjük őket. A tábornak bizonyos lelki indíttatása is van, hiszen jómagam erdélyi származású vagyok, barátaim közül pedig néhányan a határon túli magyarságot képviselik. Barátokra leltünk egymásban, hiszen mindenki ugyanazt az érzést hozza magával, bármelyik határon túli vagy éppen anyaországi területéről érkezett is. Egymással találkozva rájövünk, hogy ugyanaz az életünk, csak éppen egy határ választ el bennünket.

A fafaragó tábor Tóthfalu helyi közössége, Sopronkövesd Önkormányzata, a tóthfalusi Katolikus Egyházközség, valamint magánvállalatok támogatták.

Forrás: <http://hetnap.rs/cikk/A-helyi-polgarok-az-első-helyen-26599.html>

2018. május 23-án reggel immár 9. alkalommal indultunk sopronkövesdiek, és a környékbeli településekről érkező gyalogos zarándokok Mariazellbe.

A többség már visszatérő zarándok, de mindig vannak új csatlakozók, akik bízva a Jóisten és a Szűzanya gondviselő szeretetében, indultak a 160 km-es útra, és ajánlották ezt fel saját szándékaikra.

Útközben imádkozva, énekelve egymást segítve jártuk a hegyekkel, völgyekkel, legelőkkel tarkított utunkat. Minden este szentmisében volt részünk Gábor atyának és a kántorunknak, Iminek köszönhetően.

A prédikációkban Gábor atya a májusi litánia egy-egy fohászt emelte ki, mint a Jótanács anyja, Örömmünk oka, aki segít a megpróbáltatásokban. A Szűzanya közbenjár értünk, ha küzdünk hitünk megőrzéséért. Ez lehetővé teszi, hogy a szentségekből merítsünk erőt nap mint nap. Lelkünk táplálása épp oly fontos, mint az autónak az üzemanyag, hogy ki ne száradjon. Kérte, hogy ezt a zarándoklatot használjuk fel a lelki tankolásra.

Megérkezve a Szűzanya földi paradicsomába, Mariazellbe, az ott szolgálatot teljesítő Hegedűs Odó bencés atya szavai arra emlékeztetnek, hogy nagyon fontos a fizikai megérkezés, hiszen az eső, a meleg, a terepviszonyok mind-mind embert próbáló feladat volt, amelyet teljesítve természetesen örülünk a megérkezésnek. Nem szabad azonban elfeledkezni a lelki megérkezésről sem. Letehetjük terheinket, bánatunkat, fájdalmainkat, hogy lélekben megerősödve éljük tovább a mindennapokat. Kívánta, hogy minél többen részesüljünk ennek a lelki megérkezésnek a kegyelmében.

A zarándoklat megvalósulásában nagyon sok jó szándékú segítők volt, akiknek ezúton is szeretnénk köszönetet mondani: Gábor atyának és Scheffer Iminek, akik naponta kiutaztak azért, hogy magyar nyelvű szentmisében részesülhessünk; Pete-Pikó Józsefnek és feleségének, akik biztosították a kísérőautót az utánfutóval; Balics Józsefnek és Mentés Györgynek, akik meleg vacsorával ajándékozták meg a csoportot.

Köszönjük a finomabbnál finomabb süteményeket, amit a hazafelé vezető úton kaptunk. Nem utolsó sorban köszönjük a sok imát, amellyel kísérték az itthon maradt rokonok, ismerősök utunkat.

Célba ért az út, amit Istennel jártunk azért, hogy életünk szebb legyen. Mariazell életünk kincse, tapasztalat arról, hogy Isten az útítársunk. Az igazi zarándoklat azonban a hazaérkezéskor kezdődik, azzal, hogy megtartjuk Isten közelségét, az imádságokat. Ehhez kérjük a Mindenható Isten áldását és a Szűzanya közbenjárását!

Kovács Lászlóné Zsuzsa

2018. június 26-29. között lövői és sopronkövesdi gyerekek népesítették be a Sümeg melletti Döbröce faluját. Nevetés, játék, kihívások és rengeteg élmény tette feledhetlenné a gyerekek számára Hanis Petra néni által szervezett tábort. Az első nap a Festetics Állatpark és a Természet Házának meglátogatásával, s az esti szalonnasütéssel vált emlékezetessé. Igazi próbatételt jelentett többek számára a második nap délelőtti, amikor gyalog indultunk el Sümegre.

A 10 km-es távolság megtétele azonban mindenkit büszkeséggel töltött el. A lányok csacsogással, a fiúk főként a mellettünk elhaladó autók dudálásra bírásával mulatták az időt. A hősies odaút után meghódítottuk a sümegi várat, megnéztük a korabeli lovagi tornát és a tavalyról már hagyománnyá vált palacsinta partival zártuk a napot. Focilabda gurult a fűben; frizbi és tollaslabda szállt folyamatosan a levegőben, nevetés töltötte be a falut. Az alvással nem akadtak problémák ezen az estén, a kisebbek szívesen hallgatták a nagyobbak bábelőadását. Csütörtök délelőtt a lányok egyenfrizurája (fonatok) elkészülte után bemelegítéssel kezdtünk, majd csapatjátékokkal ütöttük el az időt. Az esti mosogatás volt a tét, de végül a pizzázás közben nem is piszkítottunk tálakat. Délután kisütött a nap, s tárt karokkal várt minket a Szent Gróth Termálfürdő. Az utolsó este összepakoltunk ugyan, de senki sem tűnt fáradtak: folyamatosan pattogott a pingpong-labda, s pókerparti tüzelte a kedélyeket. Aki épp nem játszott, az szurkolt vagy labdát szedett. Végül eljött az indulás reggele. Szent Péter és Pál ünnepén Lövön, a 10 órakor kezdődő szentmisével, majd a motoros klubházban bőséges ebéddel, finom desszertekkel és a polgármester úr jóvoltából, csavaros fagyival zártuk táborunkat. A szentmisén nemcsak az elmúlt napokat köszöntük meg, de rövid prédikációt is meghallgattunk arról, hogy miként hozza össze a szabadban eltöltött játék a gyerekeket. Ebből, ahogy a táborból is, sokat tanultunk és biztosan még hetekig emlegetjük. Köszönjük a szervezést és ezt a csodálatos pár napot!

Németh Nikolett

60

Hatvanéves osztálytalálkozót tartottak az 1958 évben végzett Sopronkövesdi Általános Iskola tanulói, hálaadó szentmisével. Megemlékeztek elhunyt tanáraikról és diáktársaikról.

FIONA BARTON - A gyermek

Miközben London rehabilitáció alatt álló részén lebontanak egy régi házat, a munkások egyike sok éve eltemetett parányi csontvázra bukkan. Kate Waters, a tapasztalt újságíró megsejti, hogy a felfedezés mögött figyelmet érdemlő sztori lappang. Összeüt egy cikket a lapja számára, de teljes tanácstalanságában csak arra képes, hogy feltegyen egy kérdést: Ki az építési területen talált csecsemő? Miután Kate kutakodni kezd, azzal szembesül, hogy a szálak egy bűncselekményhez vezetnek, mely évtizedekkel korábban megrázta az országot. Egy kisbaba eltűnt egy kórház szülészetiéről, és soha nem került elő. A lesújtott szülők azóta sem tudták tú tenni magukat a veszteségükön. De a történetnek ezzel nincs vége, és Kate - házról házra járva - egyre mélyebben alámerül a környék hajdani lakóinak múltjában. Hamarosan azon kapja magát, hogy várakozása ellenére három asszony titkainak lett ismerője, és egyre többet vívódik, vajon mit szabad nyilvánosságra hoznia, és mit nem. Fiona Barton a Daily Mail és a Daily Telegraph díjnyertes riportere. Első regénye Az özvegy címmel jelent meg, és világszerte számos elismerést szerzett: többek között felkerült a New York Times Bestseller listájára, a Publishers Weekly a 2016-os év legjobb könyvének választotta, a Goodreads pedig az év legjobb thrillerei közé sorolta.

Fegyverneki Sándorné, Tünde néni (könyvtáros)

Alkotóház terem bérlet:

fél napra : 6000 Ft

egy napra: 12000 Ft

Ajánljuk családi rendezvényekre, baráti összejövetelekre

Érdeklődni: Ambrus - Rácz Ramónánál.

Telefonszám: 0630/473-8248

Nem tudja vendégeit hol elszállásolni?

Gondoljon az Alkotóházra!

Érdeklődni: Ambrus - Rácz Ramónánál.

Telefonszám: 0630/473-8248

Főszerkesztő: Ambrus - Rácz Ramóna, Raffainé Biró Veronika (e-mail: kovesdihermesz@gmail.com)

Szerkesztők: Bellák Ödön, dr. Bokor József, Cifraszúr Néptáncsoport, Csomó Csilla, Deákné Anett, Fegyverneki Sándorné, Fücsökné Torma Livia, Fülöp Zoltán, Fülöpné Hidegh Csilla, Grégerné Bors Éva, Győri Edit, Hirschler Fanni, Horváth Krisztina, Kazinczy Péter, Kelemen Dávid, Kottrik Zoltán, Kovács Lászlóné, Mihócza László, Nagyné Kun Zsuzsanna, Németh Nikolett, Németh Teréz, Németh János, Némethné Farkas Hajnalka, Talhammer Anna, Tóth Zsuzsanna, Virágh Imréné

Fotók: Ambrus - Rácz Ramóna, szerkesztői fotók **Nyomda:** Rábaközi Nyomda

Kiadja és terjeszti: Sopronkövesd Község Önkormányzata, 9483 Sopronkövesd, Kossuth Lajos utca 77.

Tel: 06 99/536-000, Facebook: Sopronkövesd hivatalos oldala, e-mail: polgarmester@sopronkovesd.t-online.hu

